

godtgør at være løst fra deres tidligere undersøgtlige eller statsborgerlige Forhold. Paa det af Indenrigsministeren fremsatte Lovforslag var optaget 92 Personer. Hertil føjedes under Sagens Behandling i Landstinget 83, medens 2 udgik, den ene som Følge af at Andrageren agtede at bosætte sig i Udlandet, den anden som Følge af den paagældendes Død. Endelig optoges i Folketinget 3 Personer paa Lovforslaget.

I sin Fremsættelsestale gjorde *Indenrigsministeren* nærmere Rede for, hvorfor Lovforslaget omfattede væsentlig færre Personer end tidligere Lovforslag af samme Art. Det skyldtes ikke, at kun 92 Ansøgere kunde antages at være egnede til at faa dansk Indfødsret, men Erfaringerne fra Krigsaarene havde vist, at det var nødvendigt at gaa meget omhyggeligt til Værks paa dette Omraade. »I de Aar, der nu er gaaet, var der mange Ansøgere, hvis Sager ikke kunde fremmes paa Grund af de særlige Forhold. Alle disse Sager har maattet tilbagesendes til de lokale Myndigheder, for at Ansøgenes Forhold kunde blive undersøgt paa ny og for at faa de nødvendige Attester og Erklæringer ført à jour. Derved er der blevet paalagt især Politiet en forøget Arbejdsbyrde, som vanskeligt har kunnet overkommes sammen med de mange andre Opgaver, som efter den tyske Kapitulation har paahvilet Politiet. Jeg er derfor klar over, at der endnu vil fremkomme et stort Antal af hidtil ikke færdigbehandlede Ansøgninger, og blandt disse vil der sikkert være mange, der er lige saa egnede til Fremme som dem, der er optaget i det foreliggende Forslag. Jeg vil gerne fremhæve dette, fordi jeg synes, at det ikke er uden Betydning, at de Ansøgere, som vil blive skuffede over ikke at være med paa Forslaget, kan blive klar over, at man er opmærksom paa deres Andragender, og at det er Myndighedernes Hensigt at fremme dem saa hurtigt som muligt.«

I Betænkningen fra det af *Landstinget* nedsatte Udvalg udtales bl. a., at »skønt der er forløbet omtrent tre Aar, siden Rigsdagen sidst vedtog en Lov om Indfødsrets Meddelelse, og der i Mellemtiden kun er meddelt Indfødsret til 13 Personer, hvilket skete ved Lovanordning af 19. Juli 1944, omfatter dette Aars Indfødsretsforslag kun 92 Personer. Ved Ændringsforslag foreslaas yderligere optaget 83 og udeladt 2, saa at det samlede Antal ved Ændringsforslagenes Vedtagelse bliver 173. Til Sammenligning skal anføres, at der i 1943 blev meddelt Indfødsret til 523 Personer, og at Gennemsnittet for Aarene 1934—38 laa omkring 760. Naar Tallet i Aar er væsentlig lavere, ligger Aarsagen i, at man med Henblik paa de mange fremmede Statsborgere, vi for Tiden har her i Landet, grundet paa de særlige Forhold efter Krigsafslutningen, principielt har ment